

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீகமலவல்லி நாயகி ஸமேத ஸ்ரீ அழகியமணவாள பரப்ரஹ்மணே நம:



(உறையூர் “நம்நாச்சியார்” கமலவல்லி)

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(இருபத்து நான்காம் அத்யாயம்)

இதற்கான ச்லோகம் மற்றும் பொருள் – தமிழில்

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபிலதாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

Email: sridharan_book@yahoo.com

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ தந்திரம் – இருபத்து நான்காவது அத்யாயம்
(தாரகா மந்திரம்)

ஸ்ரீருவாச:-

1. பரம் ப்ரஹ்ம பரம் தாம பரம் ஜ்யோதிரநுபமம்
லக்ஷ்மீநாராயணம் ப்ரஹ்ம தோஷகூந்யம் நிரஞ்ஜனம்

பொருள் – பரப்ரஹ்மமும், அனைத்திற்கும் இருப்பிடமாக உள்ளவனும், உயர்ந்த ஜோதியும், உபமானம் இல்லாதவனும் ஆகிய லக்ஷ்மீநாராயணன், எந்தவிதமான தோஷங்களும் அற்றவன் ஆவான். மேலும் அவன் தூய்மையானவனும் ஆவான்.

2. ஏக ஸர்வமிதம் வ்யாப்ய ஸ்திதம் ஸர்வோத்தரம் மஹ:
அஹந்தாஹம் பரா தஸ்ய ப்ரஹ்மண: பரமாத்மந:

பொருள் – இங்குள்ள அனைத்தையும் வ்யாபித்தவனாகவும், அனைத்தைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவனாகவும் அவனே உள்ளான். பரமாத்மாவாகிய அத்தகைய ப்ரஹ்மத்தின் “நான்” என்னும் எண்ணமாக நானே உள்ளேன்.

3. ஹிதாய ஸர்வஜீவாநாம் உந்மிஷந்தீ ஸ்வவாஞ்சயா
சப்தப்ரஹ்மமயீ பூத்வா மாத்ருகா மந்த்ர விக்ரஹா

பொருள் – அனைத்து ஜீவாத்மாக்களின் நன்மையைக் கருத்தில் கொண்டவளாக நான் சப்தப்ரஹ்மத்தை உள்ளடக்கியதான மாத்ருகை மந்திரம் மூலம், என்னை நானே வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

4. பவாமி மந்த்ரரூபாஹம் தத்தத் வாச்யாநுகாரிணீ
ப்ரதமம் தாரரூபேண யத் அஸ்மி ஏவம் ஸமுத்தரேத்

பொருள் – அனைத்து மந்த்ரங்களின் ரூபத்தில், அந்தந்த மந்த்ரத்தால் கூறப்படும் தேவதைகளையும் நானே பின் தொடர்பவளாக உள்ளேன். உபாஸகன் ஒருவன் முதலில்

என்னுடைய தார ரூபத்தை (இது “ஓம்” என்பதாகும்) உச்சரித்து என்னை வரவழைக்க வேண்டும்.

5. ப்ரதமம் த்ருவமாதாய தத: கர்ணம் ஸமுத்தரேத்

நாபிம் ஸமுத்தரேத் பச்சாத் த்ரயமேகத்ர யோஜயேத்

பொருள் – உபாஸகன் முதலில் த்ருவ அக்ஷரத்தை (இது “அ” என்பதாகும்), கர்ண அக்ஷரத்துடன் (இது “உ” என்பதாகும்) சேர்த்து, அதன் பின்னர் அதில் நாபி அக்ஷரத்தை (இது “ம” என்பதாகும்), இறுதியாக இந்த மூன்றையும் ஒன்றாக இணைக்கவேண்டும் (இதுவே “ஓம்” என்பதாகும்).

6. ஓம் இதி ஏதத் ஸமுத்பந்நம் ப்ரதமம் ப்ரஹ்மதாரகம்

பிந்துநா பூஷயேத் பச்சாநாதேந ததநந்தரம்

7. த்யாயேத் ஸந்ததநாதேந தைலதாராமிவாததாம்

ஏதத் தத் வைஷ்ணவம் ரூபம் த்ரயக்ஷரம் ப்ரஹ்ம சாச்வதம்

பொருள் – இப்படியாக “ஓம்” என்பதை உண்டாக்கிய உபாஸகன், அதன் பின்னர் முதலில் அந்த ப்ரஹ்ம தாரக மந்த்ரத்தை ஒரு புள்ளி மூலம் மேலும் அழகாக்கவேண்டும் (இங்கு புள்ளி என்பது “ம” என்பதன் மீது வைக்கப்படுவதாகும். அதாவது “அ, உ, ம” ஆகியவற்றைச் சேர்க்கும்போது “ஓம்” என்பதே கிடைக்கிறது. இதில் “ம” என்பதன் மீது புள்ளியைச் சேர்த்தவுடன் “ஓம்” என்பதாகிறது என்று கருத்து). தொடர்ந்து அந்த ப்ரஹ்ம தாரக மந்த்ரத்தை விஷ்ணுவின் ரூபமாக எண்ணியபடி, எண்ணெய் இடைவிடாமல் வழிவது போன்று, தொடர்ச்சியாக ப்ரஹ்மத்தின் அந்த மூன்று அக்ஷரங்களை (அதாவது “ஓம்”) த்யானித்தபடி இருப்பானாக.

8. அநிருத்தஸ்த்வகார: அத்ர ப்ரத்யும்ந: பஞ்சம: ஸ்வர:

ஸங்கர்ஷணோ மகாரஸ்து வாஸுதேவஸ்து பிந்துக:

பொருள் – இந்த தாரக மந்திரத்தில் “அ” என்பது அநிருத்தனையும், ஐந்தாவது அக்ஷரம் (அதாவது “உ”) ப்ரத்யும்நனையும், “ம” என்பது ஸங்கர்ஷணனையும், “ம” என்பதன் மீது இடப்படும் புள்ளியானது வாஸுதேவனையும் குறிப்பதாகும்.

9. சதுர்ணாம விபாகஸ்து நாதஸ்தத்ர ஸுரேச்வர

நாதஸ்ய யா பரா காஷ்டா ஸாஹந்தா பரமேச்வரீ

பொருள் – ஸுரேச்வரனே! இந்த நான்கு அக்ஷரங்களும் பிரிக்க இயலாமல் நிற்பதே நாதம் ஆகும். இந்த நாதத்தின் உயர்ந்த நிலை என்பது பகவானின் “நான்” என்பதாகும். அதுவே பரமேச்வரியாவாள்.

10. சக்தி: ஸா பரமா ஸுசக்ஷமா நாதாந்தககநாஹ்வயா

சப்தப்ரஹ்ம மயீ ஸுசக்ஷமா ஸாஹம் ஸர்வாவகாஹிநீ

பொருள் – அவளே நாதத்தின் உள்ளே இருப்பதான ஸுசக்ஷமமான ஆகாசம் என்னும் உயர்ந்த சக்தி ஆவாள். என்னைப் போன்றே உள்ள அவள், மிகவும் ஸுசக்ஷமமாகவும், சப்தப்ரஹ்மத்தால் பரவப்பட்டவளாகவும், எங்கும் நிறைந்தவளாகவும் உள்ளாள்.

11. விராமே ஸதி நாதஸ்ய ய: ஸ்புட்பவதி ஸ்வயம்

ஜ்யோதிஸ்தத்பரமம் ப்ரஹ்ம லக்ஷ்மீநாராயணாஹ்வயம்

பொருள் – அத்தகைய நாதமானது ஒடுங்கும்போது, ஜ்யோதியாகவும், ப்ரஹ்மமாகவும் உள்ள லக்ஷ்மீநாராயணன் சட்டென்று வெளிப்படுகிறான்.

12. ஏதத்தே வைஷ்ணவம் தாம கதிதம் பெளருஷம் பரம்

சாந்தமஸ்யைவ யத்ரூபம் தஸ்ய தத்த்வம் நிசாமய

பொருள் – இதுவரை உனக்கு நான் புருஷனுடைய உயர்ந்த வைஷ்ணவ இருப்பைக் குறித்துக் கூறினேன். இப்போது அந்த ரூபத்தின் அமைதியான நிலையின் தன்மைகளைக் கேட்பாயாக.

13. விஸ்ருஷ்டிம் பூர்வமாதாய ஸூர்யமந்தே நியோஜயேத்

ஸந்நிகர்ஷே பரே ஜாதே தத் ஓம் இதி உதிதம் மஹ:

பொருள் – உபாஸகன் ஒருவன் விஸர்கத்தை (அஹ என்பது) எடுத்து, அதனுடன் ஸூர்யத்தை (ம் என்பது) சேர்ப்பானாக (இதுவே “ஓ” என்பதாக வருகிறது). இவ்விதம் இவை இணைக்கப்பட்டவுடன், “ஓம்” என்பது அங்கு பிறக்கிறது.

14. ஏதத் தத் பரமம் தாம சக்திஸம்ஹார லக்ஷணம்

ஸ்மர்யமாணம் பரம் தத்வம் ப்ரகாசயதி யத் த்ருவம்

பொருள் – இத்தகைய “ஓம்” என்பது விஸர்கத்தையும், புள்ளியையும் கொண்டுள்ளதால், இது சக்தியையும் ஸம்ஹாரத்தையும் ஒருங்கே கொண்டுள்ளதாகும். இவ்விதம் உள்ள இதனைத் தொடர்ந்து த்யானிப்பதன் மூலம், அதுவே (அதாவது “ஓம்” என்பதே) உபாஸகனுக்கு உயர்ந்த தத்வத்தைக் காட்டித் தருகிறது.

15. ஸம்ஹ்ருத்ய ஸர்வஸம்பாரம் சுத்த அசுத்தாத்வஸம்பவம்

ஸ்ருஷ்டௌ ஸமுத்யதா சக்தி: ஸூர்யே பும்ஸி ஸநாதநே

16. பரமே போக்த்ரு ஸா விதாய ப்ரதிஸஞ்சரம்

அக்நீஷோம மயாத் பாவாத் ஸ்தூலாத்ஸா ப்ரதிநிர்கதா

17. தாம்பத்யம் மத்யமம் சச்வத் பிந்துநாதமயம் ச்ரிதா

சக்தி: சாந்தாத்மகம் திவ்யம் ஸூக்ஷ்ம தாம்பத்யம் ஆச்ரிதா

18. ப்ரதிதிஷ்டதி ஸா திவ்யே வ்யாபகே பரமாத்மனி

அஸ்ய மாத்ரா விதாநஜ்ஞை: ஸார்தாஸ்திஸ்ர உதாஹ்ருதா:

பொருள் – சுத்தம் மற்றும் அசுத்தம் ஆகிய இரண்டு பிரிவுகளுக்கும் அடங்கியுள்ளதான அனைத்து வஸ்துக்களையும் ஸம்ஹாரம் செய்த பின்னர், சக்தியானவள் அவை அனைத்தையும் மீண்டும் ஸ்ருஷ்டிக்கத் தொடங்குகிறாள். அவள் ஸூர்யனும், புராதானமாக உள்ளவனும், உயர்ந்தவனும், அனுபவிப்பவனும் ஆகிய புருஷனை ஸஞ்சரிக்கச் செய்கிறாள். தொடர்ந்து தானே ஸூக்ஷ்ம நிலையிலிருந்து அக்நீஷோபமான

ஸ்தூல ரூபத்தை எடுக்கிறாள். இதனைத் தொடர்ந்து பிந்து மற்றும் நாதம் ஆகியவை சேர்ந்த தாம்பத்யத்தை அடைகிறாள். அதன் பின்னர் அவள் எங்கும் வ்யாபித்துள்ள பரமாத்மாவில் உள்ள திவ்யமான நிலையாக ஸூக்ஷ்ம ரூபத்தில் மாறுகிறாள். இத்தகைய தாம்பத்யம் என்பது (அதாவது “ஓம்”) மூன்றரை மாத்திரை கொண்டதாக அறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள்.

19. த்ரயோ அக்நயஸ்த்ரயோ லோகாஸ்த்ரயோ வேதாஸ்த்ரயோ குணா:

த்ரயோ தேவாஸ்த்ரயோ வ்யூஹாஸ்த்ரயோ வர்ணாஸ்த்ரய: ஸ்வரா:

20. த்ரிதயம் த்ரிதயம் சக்ர யத் கிஞ்சித் ஜகதீகதம்

ததாதி த்ரிதயம் ஜ்ஞேயமர்தமாத்ரா நிரஞ்ஜனா

பொருள் - சக்ரா! மூன்று அக்னிகள் (க்ருஹபத்யம், ஆஹ்வநீயம், தக்ஷிணம்), மூன்று லோகங்கள் (பூ:, புவ:, ஸ்வ:), மூன்று வேதங்கள் (ரிக், யஜுர், ஸாமம்), மூன்று குணங்கள் (ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ்), மூன்று தேவதைகள் (ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, சிவன்), மூன்று வ்யூஹங்கள் (ஸங்கர்ஷணன், ப்ரத்யும்நன், அநிருத்தன்), மூன்று வர்ணங்கள் (ப்ராஹ்மணன், சக்ஷத்ரியன், வைசியன்), மூன்று ஸ்வரங்கள் (அ, இ, உ) என்று இப்படியாக இந்த லோகத்தில் மூன்றாக எவை எவை உள்ளனவோ, அவை அனைத்தும் “ஓம்” என்பதில் உள்ள முதல் மூன்று அக்ஷரங்களை (அ, உ, ம) குறிப்பதாகவே கொள்ளவேண்டும். “ஓம்” என்பதில் உள்ள எஞ்சிய அரை மாத்திரை (அதாவது பிந்து அல்லது “ம” என்பதன் மீது உள்ள புள்ளி) என்பது, அனைத்தின் இருப்பாகும்.

21. ஸர்வே சப்த அகாரோத்தா உகாராத் தேஜஸாம் த்ரயம்

ப்ருதிவ்யாதி ப்ரக்ருத்யந்தம் மகாரோத்தம் புரந்தர

பொருள் - புரந்தரா! அனைத்து சப்தங்களும் “அ” என்னும் அக்ஷரத்திலிருந்தே உண்டாகின்றன. “உ” என்பதிலிருந்து மூன்று தேஜஸ்ஸுகள் (சூரியன், சந்த்ரன், அக்னி) உண்டாகின்றன. “ம” என்பதிலிருந்து இந்த ப்ருதிவி தொடங்கி ப்ருதிவியில் உள்ள அனைத்தும் உண்டாகின்றன.

22. ஜ்யோதிர்மயீ அர்த்தமாத்ரா ஸா சிந்மயீ பரமா கலா

யுக்பி: ஸ்வரை: ஸபிந்த்வந்தைராத்யந்த ஸ்வர ஷட்கயோ:

பொருள் – ஜ்யோதிருபமாக உள்ள அரை மாத்திரை (“ம” என்பதன் மீது உள்ள புள்ளி) என்பது உயர்ந்த “கலை” என்பதாகும். ஆறு ஸ்வரங்கள் கொண்ட இரண்டு குழுக்களில் (அதாவது “அ” முதல் “ஊ” வரை மற்றும் “லு” முதல் “ஒள” வரை), இரட்டைப்படை ஸ்வரங்கள் (ஆ, ஈ, ஊ, லு, ஐ, ஒள) ஆறும் பகவானுடைய ஆறு குணங்களைக் குறிப்பதாகவே உள்ளன; இவை ஒவ்வொன்றின் பின்னரும் புள்ளியை இணைத்து உபாஸகனுடைய சரீரத்தில் இடப்படவேண்டும் (கீழே உள்ள விளக்கம் காண்க).

விளக்கம் – இவற்றை முறையே “ஓம் ஆம் ஹ்ருதயாய நம:”, “ஓம் ஈம் சிரஸே ஸ்வாஹா”, “ஓம் ஊம் சிகாயை வசட்”, “ஓம் லாம் கவசாய ஹும்”, “ஓம் ஐம் நேத்ராய வெளஷட்” மற்றும் “ஓம் ஒளம் அஸ்த்ராய பட்” ஆகிய மந்த்ரங்களை உச்சரித்து அந்தந்த இடங்களில் எழுதுவது போன்று தொடவேண்டும்.

23. ஜ்ஞாநாதி குண ஷட்காந்தைரங்க க்லுப்திரமுஷ்ய

நாபௌ ப்ருஷ்டே ததா பாஹ்வோருருஜாநுபதேஷு

24. தாரபூர்வாந் குணாந் பூயோ விந்யஸேத் பாகசாஸந

ஏவ விந்யஸ்ய தந்மந்த்ரம் அங்கோப அங்க ஸமந்விதம்

25. ஸ்வதேஹே குருராத்மஸ்தம் சிந்தயேத் புருஷோத்தமம்

விச்வாதிலயபூர்வம் து யதாவத் தந்நிபோத

பொருள் – அதன் பின்னர் உபாஸகன் அதே ஸ்வரங்களை தார மந்த்ரத்தை முன்பாக உச்சரித்து தனது வயிறு, முதுகு, புஜங்கள், தொடை, முட்டி மற்றும் பாதங்களில் வைக்கவேண்டும் (இவையாவன “ஓம் ஞானாய நம:”, “ஓம் ஐச்வர்யாய நம:”, “ஓம் சக்தயே நம:”, “ஓம் பலாய நம:”, “ஓம் வீர்யாய நம:”, “ஓம் தேஜஸே நம:” என்பதாகும்). இவ்விதமாக மந்த்ரங்களை அங்கங்கள் மற்றும் உப அங்கங்கள் ஆகியவற்றுடன் உச்சரித்த பின்னர், உபாஸகன் தன்னுடைய சரீரத்தில் உள்ளவனாகவே புருஷோத்தமனைச் சிந்தித்தபடி இருக்கவேண்டும். இனி விச்வம் என்னும் நிலை தொடங்கி, லயித்தல் முடிய உள்ள ஜீவாத்மாவின் நிலைகளை அறிவாயாக.

26. விச்வம் ஜாக்ரத்பத ஈசாநம் ஸர்வேந்த்ரிய ஸமீரகம்

போக்தாரம் சப்த பூர்வாணாம் பஞ்சாநாம் விஷயாத்மநாம்

பொருள் – விச்வம் என்பது, விழிப்பு நிலையில் உள்ளபோது, அந்த நிலையின் அதிஷ்டான தேவதை ஆகும். அந்த நிலையில் இந்த்ரியங்களை அந்த தேவதையே செயல்புரிய வைத்து, சப்தம் போன்ற ஐந்து விஷயங்களையும் அனுபவித்து, மற்றவரை அனுபவிக்கவும் செய்கிறது.

27. அநிருத்தாத்மகம் தம் ச சிந்தயேத் ப்ரதமாஷுரம்

தம் ஸோபகரணம் தேவமகாரே ப்ரவிலாப்ய து

28. அகாரம் தைஜஸே தேவே ப்ரத்யும்நே ஸ்வப்நவர்த்மகே

அந்த:கரண வ்ருத்தீநாம் ப்ரேரகே ப்ரவிலாபயேத்

பொருள் – உபாஸகன் ஒருவன், அநிருத்தனாகவே உள்ள அந்த விச்வத்தை, முதல் எழுத்தான “அ” என்பதாகவே த்யானிக்கவேண்டும். அதன் பின்னர் அந்த தேவதையை, அதன் உபகரணங்களுடன் “அ” என்பதில் லயிக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். தொடர்ந்து அந்த எழுத்தை, தைஜஸ தேவதையான ப்ரத்யும்நனிடம் லயிக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். இந்த தேவதையே ஸ்வப்ந நிலையின் அதிஷ்டான தேவதையாக இருந்து, அனைத்து இந்த்ரியங்களையும் இயங்க வைக்கிறது.

29. தம் ஸோபகரணம் தேவமுகாரே ப்ரவிலாபயேத்

உகாரம் சேச்வரே ப்ராஜ்ஞே ஸங்கர்ஷணதநுஸ்திதே

30. ஸுஷுப்திபதகே சாச்வத் ப்ராணாதி ப்ரேரகே விபௌ

விலாப்ய தம் ச தேவேசம் துர்ய ஸம்ஸ்தே அர்த்தமாத்ரகே

31. ஜ்ஞாநாநந்தமயே தேவே வாஸுதேவே விலாபயேத்

துர்யாதீதே ச தத் துர்யம் லக்ஷ்மீநாராயணாத்மநி

பொருள் – தொடர்ந்து அந்த தேவதையை, அதன் உபகரணங்களுடன் “உ” என்பதில் லயிக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். தொடர்ந்து அந்த எழுத்தை, ப்ராஜ்ஞ தேவதையும் அனைத்தும் அறிந்தவனும் ஆகிய ஸங்கர்ஷணனிடம் லயிக்கும்படிச் செய்யவேண்டும்.

இந்த தேவதையே ஸுஷுப்தி நிலையின் (ஆழ்ந்த உறக்கம்) அதிஷ்டான தேவதையாக இருந்து, சுவாசத்தை இயங்க வைக்கிறது. தொடர்ந்து அந்த தேவதையை, அதன் உபகரணங்களுடன் “ம” என்னும் எழுத்தில் லயிக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். தொடர்ந்து அந்த எழுத்தை, அனைத்து தேவதைகளுக்கும் தேவதையான வாஸுதேவனிடம் லயிக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். இந்த தேவதையே துரிய நிலையின் அதிஷ்டான தேவதையாக, ஞானம் மற்றும் ஆனந்தம் நிறைந்ததாக உள்ளது. தொடர்ந்து அந்த தேவதையை, அதன் உபகரணங்களுடன் அரை மாத்திரை கொண்ட பிந்துவில் லயிக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். தொடர்ந்து அந்த பிந்துவை, துரிய நிலைக்கும் அப்பால் உள்ள லக்ஷ்மீநாராயணனிடம் லயிக்கும்படிச் செய்யவேண்டும்.

குறிப்பு – இங்கு ஒரு சிலர், “ம” என்னும் எழுத்தைத் தனியாக உரைக்காமல், அந்த இடத்திலேயே அரை மாத்திரை கொண்ட எழுத்தாக உரைப்பர். ஆனால், இவ்விதம் கொண்டால், இங்கு உபாஸிக்கப்படும் மூன்றரை மாத்திரை கொண்ட “ஓம்” என்பது முழுமை அடையாமல் போகும்.

26. விச்வம் ஜாக்ரத்பத ஈசாநம் ஸர்வேந்த்ரிய ஸமீரகம்

போக்தாரம் சப்த பூர்வாணாம் பஞ்சாநாம் விஷயாத்மநாம்

பொருள் – விச்வம் என்பது, விழிப்பு நிலையில் உள்ளபோது, அந்த நிலையின் அதிஷ்டான தேவதை ஆகும். அந்த நிலையில் இந்த்ரியங்களை அந்த தேவதையே செயல் புரிய வைத்து, சப்தம் போன்ற ஐந்து விஷயங்களையும் அனுபவித்து, மற்றவரை அனுபவிக்கவும் செய்கிறது.

27. அநிருத்தாத்மகம் தம் ச சிந்தயேத் ப்ரதமாஷ்டரம்

தம் ஸோபகரணம் தேவமகாரே ப்ரவிலாப்ய து

28. அகாரம் தைஜஸே தேவே ப்ரத்யும்நே ஸ்வப்நவர்த்மகே

அந்த:கரண வ்ருத்தீநாம் ப்ரேரகே ப்ரவிலாபயேத்

பொருள் – உபாஸகன் ஒருவன், அநிருத்தனாகவே உள்ள அந்த விச்வத்தை, முதல் எழுத்தான “அ” என்பதாகவே த்யானிக்கவேண்டும். அதன் பின்னர் அந்த தேவதையை,

அதன் உபகரணங்களுடன் “அ” என்பதில் லயிக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். தொடர்ந்து அந்த எழுத்தை, தைஜஸ தேவதையான ப்ரத்யும்நனிடம் லயிக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். இந்த தேவதையே ஸ்வப்ந நிலையின் அதிஷ்டான தேவதையாக இருந்து, அனைத்து இந்திரியங்களையும் இயங்க வைக்கிறது.

29. தம் ஸோபகரணம் தேவமுகாரே ப்ரவிலாபயேத்

உகாரம் சேச்வரே ப்ராஜ்ஞே ஸங்கர்ஷணதநுஸ்திதே

30. ஸுஷுப்திபதகே சாச்வத் ப்ராணாதி ப்ரேரகே விபௌ

விலாப்ய தம் ச தேவேசம் துர்ய ஸம்ஸ்தே அர்த்தமாத்திரகே

31. ஜ்ஞாநாநந்தமயே தேவே வாஸுதேவே விலாபயேத்

துர்யாதீதே ச தத் துர்யம் லக்ஷ்மீநாராயணாத்மநி

பொருள் – தொடர்ந்து அந்த தேவதையை, அதன் உபகரணங்களுடன் “உ” என்பதில் லயிக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். தொடர்ந்து அந்த எழுத்தை, ப்ராஜ்ஞ தேவதையும் அனைத்தும் அறிந்தவனும் ஆகிய ஸங்கர்ஷணனிடம் லயிக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். இந்த தேவதையே ஸுஷுப்தி நிலையின் (ஆழ்ந்த உறக்கம்) அதிஷ்டான தேவதையாக இருந்து, சுவாசத்தை இயங்க வைக்கிறது. தொடர்ந்து அந்த தேவதையை, அதன் உபகரணங்களுடன் “ம” என்னும் எழுத்தில் லயிக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். தொடர்ந்து அந்த எழுத்தை, அனைத்து தேவதைகளுக்கும் தேவதையான வாஸுதேவனிடம் லயிக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். இந்த தேவதையே துரிய நிலையின் அதிஷ்டான தேவதையாக, ஞானம் மற்றும் ஆனந்தம் நிறைந்ததாக உள்ளது. தொடர்ந்து அந்த தேவதையை, அதன் உபகரணங்களுடன் அரை மாத்திரை கொண்ட பிந்துவில் லயிக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். தொடர்ந்து அந்த பிந்துவை, துரிய நிலைக்கும் அப்பால் உள்ள லக்ஷ்மீநாராயணனிடம் லயிக்கும்படிச் செய்யவேண்டும்.

குறிப்பு – இங்கு ஒரு சிலர், “ம” என்னும் எழுத்தைத் தனியாக உரைக்காமல், அந்த இடத்திலேயே அரை மாத்திரை கொண்ட எழுத்தாக உரைப்பர். ஆனால், இவ்விதம் கொண்டால், இங்கு உபாஸிக்கப்படும் மூன்றரை மாத்திரை கொண்ட “ஓம்” என்பது முழுமை அடையாமல் போகும்.

32. ப்ரவிலாப்ய ஸ்வயம் திவ்யாமஹந்தாம் வைஷ்ணவீம் ச்ரயேத்

தந்மயஸ்தாத்ருசம் ப்ராப்ய லயஸ்தாநம் தத: க்ரமாத்

33. ஜாகராமவதீர்யாத தீக்ஷிதம் சிஷ்யமப்ரத:

ஸத்குருர்மந்மயோ பூத்வா தாரமத்யாபயேத் ஸ்வயம்

34. ஸாங்கோபாங்க க்ரமம் சச்வத் ஸஸமாதிம் ஸவிஸ்தரம்

ஸ ச தத்யாத் ஸ்வமாத்மாநம் தக்ஷிணாம் குரவே தநை:

பொருள் – தொடர்ந்து அந்த உபாஸகன் தன்னை (தனது ஆத்மாவை) முழுவதுமாக விஷ்ணுவின் “நான்” என்பவளாக உள்ள என்னிடம் லயிக்கும்படிச் செய்வானாக. இவ்விதமாக என்னில் லயித்த அவன், மெதுவாக விழிப்பு நிலையை அடைவானாக. இப்படியாக என்னுடன் இணைந்தபடி உள்ள அந்த சிறந்த குருவானவன், தனது சிஷ்யனுக்கு நீண்டகாலம் தார மந்த்ரத்தை அதன் அங்கங்களுடன் உபதேசிப்பானாக. மேலும் “ஓம்” என்பதை த்யானித்து, அதன் மூலம் ஸமாதி நிலையை அடைதல் குறித்தும் உபதேசிப்பானாக. அதன் பின்னர் அந்த சிஷ்யன் தகுந்த தக்ஷிணையாக தனத்தையும் தன்னையும் குருவுக்கு அளிப்பானாக.

35. லப்தாநுஜ்ஞஸ்தத: குர்வந் பெளரச்சரணிகம் விதிம்

மஹாநதீ தடம் கத்வா ஸித்தாத்யாயதநம் து வா

36. பாலசம் வா வநம் ஸம்யக் பர்யந்தாத்ருஷ்ட பூதலம்

ஸநாநம் த்ரிஷ்வணம் குர்வந் ப்ரஹ்மசாஃ ஜிதேந்த்ரிய:

37. பயோயாவக பைக்ஷாணாமச்ரந்நந்யதமம் ஸக்ருத்

குசோச்சயே நிஷண்ண: ஸந் காசசீரகுசேசய:

பொருள் – தொடர்ந்து அந்த குருவின் அனுமதி பெற்ற பின்னர் சிஷ்யனானவன் பெளரச்சணிகத்தைச் செய்வானாக (பெளரச்சணிகம் என்பது ஜபம், த்யாகம், யஜ்ஞம், முறைப்படி நீராடல் மற்றும் அந்தணர்களுக்கு உணவளித்தல் என்னும் ஐந்து செயல்களாகும்). மேலும் புண்ணியமான நதிகளில் நீராடுதல், ஸித்தர்களுடைய ஆலயத்திற்குச் செல்லுதல், பலாச மரங்கள் நிறைந்த கானகம் செல்லுதல் ஆகியவற்றைச் செய்து, இதன் மூலம் இந்த உலகைக் காணாமல் இருப்பானாக. அங்கு சென்ற அவன் தனது இந்த்ரியங்களை முற்றிலுமாக தன்வசப்படுத்தி, அன்றாடம் நீராடி, மூன்று

வேளைகளிலும் சவணத்தைச் செய்தபடி (சரீரத்தைத் தூய்மைப்படுத்துதல்) இருப்பானாக. அவன் பால் அல்லது தானியத்தை பிசைஷி எடுத்து, ஒரு நாளைக்கு ஒரு வேளை மட்டுமே உண்பானாக. புல்தரையில் மட்டுமே அமரவேண்டும். புற்களால் செய்யப்பட்ட ஆடைகளை அணிந்தபடி, தர்ப்பைப்புல் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட படுக்கையில் மட்டுமே உறங்கவேண்டும்.

32. ப்ரவிலாப்ய ஸ்வயம் திவ்யாமஹந்தாம் வைஷ்ணவீம் ச்ரயேத்

தந்மயஸ்தாத்ருசம் ப்ராப்ய லயஸ்தாநம் தத: க்ரமாத்

33. ஜாகராமவதீர்யாத தீக்ஷிதம் சிஷ்யமப்ரத:

ஸத்குருர்மந்மயோ பூத்வா தாரமத்யாபயேத் ஸ்வயம்

34. ஸாங்கோபாங்க க்ரமம் சச்வத் ஸஸமாதிம் ஸவிஸ்தரம்

ஸ ச தத்யாத் ஸ்வமாத்மாநம் தக்ஷிணாம் குரவே தநை:

பொருள் – தொடர்ந்து அந்த உபாஸகன் தன்னை (தனது ஆத்மாவை) முழுவதுமாக விஷ்ணுவின் “நான்” என்பவளாக உள்ள என்னிடம் லயிக்கும்படிச் செய்வானாக. இவ்விதமாக என்னில் லயித்த அவன், மெதுவாக விழிப்பு நிலையை அடைவானாக. இப்படியாக என்னுடன் இணைந்தபடி உள்ள அந்த சிறந்த குருவானவன், தனது சிஷ்யனுக்கு நீண்டகாலம் தார மந்த்ரத்தை அதன் அங்கங்களுடன் உபதேசிப்பானாக. மேலும் “ஓம்” என்பதை த்யானித்து, அதன் மூலம் ஸமாதி நிலையை அடைதல் குறித்தும் உபதேசிப்பானாக. அதன் பின்னர் அந்த சிஷ்யன் தகுந்த தக்ஷிணையாக தனத்தையும் தன்னையும் குருவுக்கு அளிப்பானாக.

35. லப்தாநுஜ்ஞஸ்தத: குர்வந் பெளரச்சரணிகம் விதிம்

மஹாநதீ தடம் கத்வா ஸித்தாத்யாயதநம் து வா

36. பாலசம் வா வநம் ஸம்யக் பர்யந்தாத்ருஷ்ட பூதலம்

ஸநாநம் த்ரிஷ்வணம் குர்வந் ப்ரஹ்மசாரீ ஜிதேந்த்ரிய:

37. பயோயாவக பைக்ஷாணாமச்ரந்நந்யதமம் ஸக்ருத்

குசோச்சயே நிஷண்ண: ஸந் காசசீரகுசேசய:

பொருள் – தொடர்ந்து அந்த குருவின் அனுமதி பெற்ற பின்னர் சிஷ்யனானவன் பெளரச்சணிகத்தைச் செய்வானாக (பெளரச்சணிகம் என்பது ஜபம், த்யாகம், யஜ்ஞம், முறைப்படி நீராடல் மற்றும் அந்தணர்களுக்கு உணவளித்தல் என்னும் ஐந்து செயல்களாகும்). மேலும் புண்ணியமான நதிகளில் நீராடுதல், ஸித்தர்களுடைய ஆலயத்திற்குச் செல்லுதல், பலாச மரங்கள் நிறைந்த கானகம் செல்லுதல் ஆகியவற்றைச் செய்து, இதன் மூலம் இந்த உலகைக் காணாமல் இருப்பானாக. அங்கு சென்ற அவன் தனது இந்திரியங்களை முற்றிலுமாக தன்வசப்படுத்தி, அன்றாடம் நீராடி, மூன்று வேளைகளிலும் சவணத்தைச் செய்தபடி (சரீரத்தைத் தூய்மைப்படுத்துதல்) இருப்பானாக. அவன் பால் அல்லது தானியத்தை பிசைஷ எடுத்து, ஒரு நாளைக்கு ஒரு வேளை மட்டுமே உண்பானாக. புல்தரையில் மட்டுமே அமரவேண்டும். புற்களால் செய்யப்பட்ட ஆடைகளை அணிந்தபடி, தர்ப்பைப்புல் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட படுக்கையில் மட்டுமே உறங்கவேண்டும்.

38. பாலாசம் தாரயேத் தண்டம் ஸம்வீத: க்ருஷ்ணசர்மணா

மச்சித்தோ மந்மயோ பூத்வா குர்வாதிஷ்டேந வர்த்மநா

39. நித்யம் யோகபரோ பூத்வா ஸம்யக் ஜ்ஞாந ஸமாதிமாந்

தசலக்ஷம் ஜபேந்மௌநீ தாரம் ஸம்ஸார தாரகம்

பொருள் – அந்த உபாஸகன் தனது கையில் எப்போதும் பலாச மரத்தின் தடியை வைத்துள்ளவனாக, கருத்த தோலைத் தனது உடலில் போர்த்தியவனாக இருக்கவேண்டும். தனது மனதை எப்போதும் என்னில் வைத்தவனாக, என்னால் எப்போதும் நிரப்பப்பட்டவனாக இருக்கவேண்டும். தனது குருவின் உபதேசத்திற்கு ஏற்ப யோகநிலையில் உள்ளவனாக, உண்மையான ஞானத்தையும் ஸமாதி நிலையையும் அடைய முயல்பவனாக இருக்கவேண்டும். மௌனமாக அமர்ந்து தாரக மந்திரத்தை பத்து லக்ஷம் முறை ஜபித்தபடி இருந்து, இப்படியாக இந்த ஸம்ஸார லோகத்தைக் காப்பானாக.

40. தசாம்சம் ஜூஹூயாத் பர்ணை: ஸமித்பி: ஸர்பிஷாபி வா

ப்ரீதா தஸ்ய ப்ரகாசே அஹம் அஹந்தா வைஷ்ணவீ பரா

41. ஸாதகஸ்ய தத: ஸம்யக் ஸத் விவேகிநி சேதஸி

லக்ஷ்மீநாராயணாக்யம் தத் ஸாமரஸ்யம் ப்ரகாசதே

பொருள் – தொடர்ந்து அந்த மந்திரத்தின் தேவதைக்கு துளசி, ஸமித்து, வெண்ணெய் முதலானவை கொண்டு நூறு ஆயிரம் முறைகள் யாகம் செய்யவேண்டும். அப்போது விஷ்ணுவுடைய “நான்” என்னும் எண்ணமாக உள்ள நான் மகிழ்ந்து, அந்த விவேகத்துடன் கூடிய அந்த ஸாதகனுடைய மனதில் புலப்படுகிறேன். அப்போது அவனுடைய மனதில், நான் பகவானுடன் ஒன்றியிருக்கும் நிலையான “லக்ஷ்மீ நாராயண” என்பது புலப்படுகிறது.

42. ஜீவந்நேவ பவேந்முக்த: புநீதே சக்ஷுஷா ஜகத்

ஸித்தா: ஸ்யுஸ்தஸ்ய மந்த்ராஸ்தே லௌகிகா வைதிகாச்ச யே

43. ஸ்நாத: ஸர்வேஷு தேவேஷு வித்யாஸு ஸகலாஸு ச

ஸித்தாந்தேஷு ச ஸர்வேஷு தீர்த்தேஷு ச பவேதஸௌ

பொருள் – இவ்விதமாக உள்ள ஸாதகன் இங்கேயே முக்தி பெற்ற நிலையை அடைகிறான். அவன் தனது கண் பார்வை மூலமே இந்த ஜகத்தைத் தூய்மைப்படுத்துகிறான். அவனுக்கு லௌகிகம் மற்றும் வேதம் ஆகிய அனைத்து மந்திரங்களும் கைகூடுகின்றன. அவன் அனைத்து வேதங்களிலும் தேர்ந்தவனாக, அனைத்து வித்யைகளும் கைகூடப்பெற்றவனாக, அனைத்து ஸித்தாந்தங்களும் அறிந்தவனாக, அனைத்து தீர்த்தங்கள் குறித்து அறிந்தவனாக ஆகிறான்.

38. பாலாசம் தாரயேத் தண்டம் ஸம்வீத: க்ருஷ்ணசர்மணா

மச்சித்தோ மந்மயோ பூத்வா குர்வாதிஷ்டேந வர்த்மநா

39. நித்யம் யோகபரோ பூத்வா ஸம்யக் ஜ்ஞாந ஸமாதிமாந்

தசலக்ஷம் ஜபேந்மௌநீ தாரம் ஸம்ஸார தாரகம்

பொருள் – அந்த உபாஸகன் தனது கையில் எப்போதும் பலாச மரத்தின் தடியை வைத்துள்ளவனாக, கருத்த தோலைத் தனது உடலில் போர்த்தியவனாக இருக்கவேண்டும். தனது மனதை எப்போதும் என்னில் வைத்தவனாக, என்னால் எப்போதும் நிரப்பப்பட்டவனாக இருக்கவேண்டும். தனது குருவின் உபதேசத்திற்கு ஏற்ப யோகநிலையில் உள்ளவனாக, உண்மையான ஞானத்தையும் ஸமாதி நிலையையும்

அடைய முயல்பவனாக இருக்கவேண்டும். மௌனமாக அமர்ந்து தாரக மந்திரத்தை பத்து லக்ஷம் முறை ஜபித்தபடி இருந்து, இப்படியாக இந்த ஸம்ஸார லோகத்தைக் காப்பானாக.

40. தசாம்சம் ஜுஹுயாத் பர்ணை: ஸமித்பி: ஸர்பிஷாபி வா

ப்ரீதா தஸ்ய ப்ரகாசே அஹம் அஹந்தா வைஷ்ணவீ பரா

41. ஸாதகஸ்ய தத: ஸம்யக் ஸத் விவேகிநி சேதஸி

லக்ஷ்மீநாராயணாக்யம் தத் ஸாமரஸ்யம் ப்ரகாசதே

பொருள் – தொடர்ந்து அந்த மந்திரத்தின் தேவதைக்கு துளசி, ஸமித்து, வெண்ணெய் முதலானவை கொண்டு நூறு ஆயிரம் முறைகள் யாகம் செய்யவேண்டும். அப்போது விஷ்ணுவடைய “நான்” என்னும் எண்ணமாக உள்ள நான் மகிழ்ந்து, அந்த விவேகத்துடன் கூடிய அந்த ஸாதகனுடைய மனதில் புலப்படுகிறேன். அப்போது அவனுடைய மனதில், நான் பகவானுடன் ஒன்றியிருக்கும் நிலையான “லக்ஷ்மீ நாராயண” என்பது புலப்படுகிறது.

42. ஜீவந்நேவ பவேந்முக்த: புநீதே சக்ஷுஷா ஜகத்

ஸித்தா: ஸ்யுஸ்தஸ்ய மந்த்ராஸ்தே லௌகிகா வைதிகாச்ச யே

43. ஸ்நாத: ஸர்வேஷு தேவேஷு வித்யாஸு ஸகலாஸு ச

ஸித்தாந்தேஷு ச ஸர்வேஷு தீர்த்தேஷு ச பவேதஸௌ

பொருள் – இவ்விதமாக உள்ள ஸாதகன் இங்கேயே முக்தி பெற்ற நிலையை அடைகிறான். அவன் தனது கண் பார்வை மூலமே இந்த ஜகத்தைத் தூய்மைப்படுத்துகிறான். அவனுக்கு லௌகிகம் மற்றும் வேதம் ஆகிய அனைத்து மந்திரங்களும் கைகூடுகின்றன. அவன் அனைத்து வேதங்களிலும் தேர்ந்தவனாக, அனைத்து வித்யைகளும் கைகூடப்பெற்றவனாக, அனைத்து ஸித்தாந்தங்களும் அறிந்தவனாக, அனைத்து தீர்த்தங்கள் குறித்து அறிந்தவனாக ஆகிறான்.

44. ப்ரயோகா: ஸர்வமந்த்ராணாம் யாவந்தோ யாத்ருசாச்ச யே

தாவந்தரஸ் தாத்ருசாஸ்தே அஸ்ய ப்ரயோகா இதி நிர்ணய:

45. அஸ்ய வ்யாஹ்ருதயஸ்திஸ்ரோ வர்ண த்ரய ஸமுக்கதா:

பத்ப்ய: ஸமுக்கதா ஹ்யஸ்யா: ஸாவித்ரீ ஸர்வபாவநீ

பொருள் – அனைத்து மந்த்ரங்களுடைய ப்ரயோகங்களும் இந்த ப்ரணவ மந்த்ரத்தின் ப்ரயோகமே ஆகும். இதன் மூன்று வ்யாஹ்ருதிகளும் (பூ:, புவ:, ஸ்வ:) அதன் மூன்று அக்ஷரங்களிலிருந்து (அ, உ, ம) உண்டாகின்றன. அனைத்தயும் தூய்மையாக்கவல்ல ஸாவித்ரீ மந்த்ரமானது (இது “ஓம் தத் ஸ விதுர்வரேண்யம் பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி தியோ யோ ந: ப்ரசோதயாத்” என்னும் காயத்ரீ மந்த்ரமாகும்), இதன் பாதங்களிலிருந்து வெளிப்படுவதாகும்.

46. அஸ்யா: பத்பட்யஸ்த்ரயோ வேதா ருக் யஜு: ஸாம லக்ஷணா:

இத்யேதந்மயம் ஏவேதம் லௌகிகம் வைதிகம் வச:

பொருள் – ஸாவித்ரி மந்த்ரத்தின் பாதங்களிலிருந்து மூன்று வேதங்களான ருக், யஜுர் மற்றும் ஸாமம் ஆகியவை வெளிப்படுகின்றன. ஆகவே இந்த உலகத்தில் பயன்படுத்தப்படும் சொற்களும், வேதங்களில் பயன்படுத்தப்படும் சொற்களும் இந்த ப்ரணவத்தையே கொண்டதாக உள்ளன.

47. யதா ந்யக்ரோத தாநாயாம் அந்தர்பூதோ மஹாத்ரும:

ததேதம் வாங்மயம் விச்வம் அஸ்மிந் அந்த: ஸ்திதம் ஸதா

பொருள் – ஒரு ஆலமரத்தின் விதைக்குள் எவ்விதம் மிகவும் பெரிய ஆலமரம் அடங்கியுள்ளதோ அதே போன்று, இந்த விச்வத்தில் உள்ள அனைத்து சொற்களும் இந்த ப்ரணவத்தில் அடங்கியுள்ளன.

48. ஏதத் ஆத்யம் மஹாபீஜம் சப்தாநாம் ப்ரக்ருதி: பரா

சப்தப்ரஹ்ம பரம் தாம பவித்ரம் பரமம் மஹத்

பொருள் – இத்தகைய ப்ரணவமே தொடக்கமாக உள்ள மஹாபீஜ மந்திரமாகும். இதுவே அனைத்து சப்தங்களுக்கும் ஆதாரமாகும். ஆகவே இது சப்தப்ரஹ்மமாகவே உள்ளது. இதுவே மிகவும் உயர்ந்ததும், மிகவும் தூய்மையானதும், உயர்ந்த தத்துவமும் ஆகும்.

49. ஓங்கார: ப்ரணவஸ்தாரோ ஹம்ஸோ நாராயணோ த்ருவ:

வேதாத்மா ஸர்வ வேதாதிராதித்ய: ஸர்வபாவந:

50. மோக்ஷதோ முக்திமார்க்ச்ச ஸர்வ ஸந்தாரணக்ஷம:

ஏவமாதீநி நாமாநி சாஸ்த்ரே சாஸ்த்ரே விசசணை:

பொருள் – ஓங்காரம், ப்ரணவம், தாரா, ஹம்ஸம், நாராயணா, த்ருவம், வேதாத்மா, ஸர்வவேதாதி, ஆதித்யன், ஸர்வபாவநம், மோக்ஷதா, முக்திமார்க்கம், ஸந்தாரணக்ஷம போன்ற பலவும் இதனை (“ஓம்” என்பதை) குறிப்பதற்காகப் பல சாஸ்த்ரங்களில் அனைத்தும் அறிந்தவர்களால் பயன்படுத்தப்படும் சொற்களாகும்.

44. ப்ரயோகா: ஸர்வமந்த்ராணாம் யாவந்தோ யாத்ருசாச்ச யே

தாவந்தரஸ் தாத்ருசாஸ்தே அஸ்ய ப்ரயோகா இதி நிர்ணய:

45. அஸ்ய வ்யாஹ்ருதயஸ்திஸ்ரோ வர்ண த்ரய ஸமுக்கதா:

பத்ப்ய: ஸமுக்கதா ஹ்யஸ்யா: ஸாவித்ரீ ஸர்வபாவநீ

பொருள் – அனைத்து மந்த்ரங்களுடைய ப்ரயோகங்களும் இந்த ப்ரணவ மந்த்ரத்தின் ப்ரயோகமே ஆகும். இதன் மூன்று வ்யாஹ்ருதிகளும் (பூ:, புவ:, ஸ்வ:) அதன் மூன்று அக்ஷரங்களிலிருந்து (அ, உ, ம) உண்டாகின்றன. அனைத்தயும் தூய்மையாக்கவல்ல ஸாவித்ரீ மந்த்ரமானது (இது “ஓம் தத் ஸ விதுர்வரேண்யம் பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி தியோ யோ ந: ப்ரசோதயாத்” என்னும் காயத்ரீ மந்த்ரமாகும்), இதன் பாதங்களிலிருந்து வெளிப்படுவதாகும்.

46. அஸ்யா: பத்ப்யஸ்த்ரயோ வேதா ருக் யஜு: ஸாம லக்ஷணா:

இத்யேதந்மயம் ஏவேதம் லௌகிகம் வைதிகம் வச:

பொருள் – ஸாவித்ரி மந்திரத்தின் பாதங்களிலிருந்து மூன்று வேதங்களான ருக், யஜுர் மற்றும் ஸாமம் ஆகியவை வெளிப்படுகின்றன. ஆகவே இந்த உலகத்தில் பயன்படுத்தப்படும் சொற்களும், வேதங்களில் பயன்படுத்தப்படும் சொற்களும் இந்த ப்ரணவத்தையே கொண்டதாக உள்ளன.

47. யதா ந்யக்ரோத தாநாயாம் அந்தர்பூதோ மஹாத்ரும:

ததேதம் வாங்மயம் விச்வம் அஸ்மிந் அந்த: ஸ்திதம் ஸதா

பொருள் – ஒரு ஆலமரத்தின் விதைக்குள் எவ்விதம் மிகவும் பெரிய ஆலமரம் அடங்கியுள்ளதோ அதே போன்று, இந்த விச்வத்தில் உள்ள அனைத்து சொற்களும் இந்த ப்ரணவத்தில் அடங்கியுள்ளன.

48. ஏதத் ஆத்யம் மஹாபீஜம் சப்தாநாம் ப்ரக்ருதி: பரா

சப்தப்ரஹ்ம பரம் தாம பவித்ரம் பரமம் மஹத்

பொருள் – இத்தகைய ப்ரணவமே தொடக்கமாக உள்ள மஹாபீஜ மந்திரமாகும். இதுவே அனைத்து சப்தங்களுக்கும் ஆதாரமாகும். ஆகவே இது சப்தப்ரஹ்மமாகவே உள்ளது. இதுவே மிகவும் உயர்ந்ததும், மிகவும் தூய்மையானதும், உயர்ந்த தத்துவமும் ஆகும்.

49. ஓங்கார: ப்ரணவஸ்தாரோ ஹம்ஸோ நாராயணோ த்ருவ:

வேதாத்மா ஸர்வ வேதாதிராதித்ய: ஸர்வபாவந:

50. மோக்ஷதோ முக்திமார்க்ச்ச ஸர்வ ஸந்தாரணக்ஷம:

ஏவமாதீநி நாமாநி சாஸ்த்ரே சாஸ்த்ரே விசசணை:

பொருள் – ஓங்காரம், ப்ரணவம், தாரா, ஹம்ஸம், நாராயணா, த்ருவம், வேதாத்மா, ஸர்வவேதாதி, ஆதித்யன், ஸர்வபாவநம், மோக்ஷதா, முக்திமார்க்கம், ஸந்தாரணக்ஷம போன்ற பலவும் இதனை (“ஓம்” என்பதை) குறிப்பதற்காகப் பல சாஸ்த்ரங்களில் அனைத்தும் அறிந்தவர்களால் பயன்படுத்தப்படும் சொற்களாகும்.

51. அதீதாநி மஹாபுண்யாந் ஓங்காரஸ்ய மஹாத்மந:

இதம் சரணம் அஜ்ஞாநாமிதமேவ விஜாநதாம்

52. அயமிந்விச்சதாம் ஸ்வர்க: போத: பாரம் திதீர்ஷதாம்

ஹகாரௌகார ஸம்யோகாதயம் ப்ராஸாதஸம்ஜ்ஞுக:

பொருள் – “ஓம்” என்பதன் மிகுந்த புண்ணியமான தன்மையானது இப்போது உன்னால் தெளிவாக அறியப்பட்டது. இத்தகைய “ஓம்” என்பது அறியாமை நிறைந்தவர்கள் மற்றும் அறிஞர்கள் ஆகிய அனைவரையும் காக்கவல்லதாகும். யார் ஒருவர் ஸம்ஸாரத்தைக் கடந்து ஸ்வர்கம் செல்ல எண்ணுகிறாரோ அவருக்கு “ஓம்” என்பது ஒரு ஓடம் போன்று உள்ளது. இது “ஹ” மற்றும் “ஓள்” ஆகிய ஒலிகளின் கூட்டாக உள்ளதால், இது “ப்ராஸாதம்” எனப்படுகிறது.

53. பிண்டோ அயம் ஸர்வதத்த்வாநாம் பிண்டபூத: ஸநாதந:

ஸாதநம் ப்ரதிபத்திச்ச விநியோகோ அத தாரணா

54. ஜீவஸ்யேவ ஹரேசாந ப்ராஸாதஸ்யாஸ்ய வித்தி தத்

அஸ்யைவ ஸம்ஜ்ஞாமந்த்ரோ அயம் ஹம்ஸோ நாம மஹாமநு:

55. போக்தாரம் ப்ரதமம் வர்ணம் வித்தி போக்யம் த்வீதீயகம்

நாராயணமயம் பூர்வமக்ஷரம் ஸ்ரீயம் பரம்

56. அக்நீஷோமாத்மகாவேதௌ வர்ணௌ வித்தி ஸநாதநௌ

அநயோரந்தரா சக்ர பிந்து தர்மௌ வ்யவஸ்திதௌ

பொருள் – இதுவே அனைத்து தத்துவங்களின் ஸாரமாக உள்ளது. ப்ராஸாதம் எனப்படும் இந்த பீஜமந்த்ரத்திற்கே ஸாதநமாக உள்ள தன்மை, இலக்கு, உபயோகம் மற்றும் தாரணை ஆகிய அனைத்தும் உள்ளது என்று அறிவாயாக. இதன் ஸம்ஜ்ஞா (தொடக்கம்) என்பது ஹம்ஸம் என்னும் உயர்ந்த மந்த்ரமாகும். இத்தகைய ஹம்ஸ மந்த்ரத்தின் முதல் எழுத்து அனுபவிப்பவனையும், இரண்டாம் எழுத்து அனுபவிக்கப்படுவதையும் குறிப்பதாகும். முதல் எழுத்தான “ஹ” என்பது நாராயணனையும், இரண்டாம் எழுத்தான “ஸ” என்பது ஸ்ரீயையும் குறிப்பதாகும். சக்ரனே! இந்த இரண்டு எழுத்துக்களும் அக்னி மற்றும் ஸோமன் ஆகியவர்களை உள்ளடக்கியதாகக் கொள்வாயாக; இந்த இரண்டின் நடுவில் பிந்துவும் (ஸ்ருஷ்டி) மற்றும் தர்மம் (ஸம்ஹாரம்) உள்ளது.

51. அதீதாநி மஹாபுண்யாந் ஓங்காரஸ்ய மஹாத்மந:

இதம் சரணம் அஜ்ஞாநாமிதமேவ விஜாநதாம்

52. அயமிந்விச்சதாம் ஸ்வர்க: போத: பாரம் திதீர்ஷதாம்

ஹகாரௌகார ஸம்யோகாதயம் ப்ராஸாதஸம்ஜ்ஞுக:

பொருள் – “ஓம்” என்பதன் மிகுந்த புண்ணியமான தன்மையானது இப்போது உன்னால் தெளிவாக அறியப்பட்டது. இத்தகைய “ஓம்” என்பது அறியாமை நிறைந்தவர்கள் மற்றும் அறிஞர்கள் ஆகிய அனைவரையும் காக்கவல்லதாகும். யார் ஒருவர் ஸம்ஸாரத்தைக் கடந்து ஸ்வர்கம் செல்ல எண்ணுகிறாரோ அவருக்கு “ஓம்” என்பது ஒரு ஓடம் போன்று உள்ளது. இது “ஹ” மற்றும் “ஒள” ஆகிய ஒலிகளின் கூட்டாக உள்ளதால், இது “ப்ராஸாதம்” எனப்படுகிறது.

53. பிண்டோ அயம் ஸர்வதத்த்வாநாம் பிண்டபூத: ஸநாதந:

ஸாதநம் ப்ரதிபத்திச்ச விநியோகோ அத தாரணா

54. ஜீவஸ்யேவ ஹரேசாந ப்ராஸாதஸ்யாஸ்ய வித்தி தத்

அஸ்யைவ ஸம்ஜ்ஞாமந்த்ரோ அயம் ஹம்ஸோ நாம மஹாமநு:

55. போக்தாரம் ப்ரதமம் வர்ணம் வித்தி போக்யம் த்விதீயகம்

நாராயணமயம் பூர்வமக்ஷரம் ஸ்ரீயம் பரம்

56. அக்நீஷோமாத்மகாவேதௌ வர்ணௌ வித்தி ஸநாதநௌ

அநயோரந்தரா சக்ர பிந்து தர்மௌ வ்யவஸ்திதௌ

பொருள் – இதுவே அனைத்து தத்துவங்களின் ஸாரமாக உள்ளது. ப்ராஸாதம் எனப்படும் இந்த பீஜமந்த்ரத்திற்கே ஸாதநமாக உள்ள தன்மை, இலக்கு, உபயோகம் மற்றும் தாரணை ஆகிய அனைத்தும் உள்ளது என்று அறிவாயாக. இதன் ஸம்ஜ்ஞா (தொடக்கம்) என்பது ஹம்ஸம் என்னும் உயர்ந்த மந்த்ரமாகும். இத்தகைய ஹம்ஸ மந்த்ரத்தின் முதல் எழுத்து அனுபவிப்பவனையும், இரண்டாம் எழுத்து அனுபவிக்கப்படுவதையும் குறிப்பதாகும். முதல் எழுத்தான “ஹ” என்பது நாராயணனையும், இரண்டாம் எழுத்தான “ஸ” என்பது ஸ்ரீயையும் குறிப்பதாகும். சக்ரனே! இந்த இரண்டு எழுத்துக்களும் அக்னி மற்றும் ஸோமன் ஆகியவர்களை உள்ளடக்கியதாகக் கொள்வாயாக; இந்த இரண்டின் நடுவில் பிந்துவும் (ஸ்ருஷ்டி) மற்றும் தர்மம் (ஸம்ஹாரம்) உள்ளது.

57. ஆதாராந்மூர்த பர்யந்தம் போக்தாரம் வர்ணமுந்நயேத்
விஸ்ருஜேந்முுகதோ வர்ணம் த்விதீயம் போக்ய ஸம்ஜ்ஞகம்
58. ஸர்வா ஸ்ருஷ்டி: க்ருதா தேந ஹம்ஸோச்சார ப்ரயோகத:
அஜபேயம் ஸமாக்யாதா வித்யா ஸர்வாங்கசோபநா
59. சது: ஷஷ்ட்யாதிகாசீதி கோடி ஸம்க்யாஸு யோநிஷு
தத் பேதேஷு ச மந்த்ரோ அயம் ஸ்வயம் உச்சரதே ஸதா

பொருள் – “ஹ(ம்)” என்னும் அக்ஷரமானது ஆதார ஸ்தானத்திலிருந்து (மூலாதார இடமான நாபிக்குக் கீழிருந்து), மூர்த்ந இடத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்படவேண்டும். இதனைத் தொடர்ந்து இரண்டாவது அக்ஷரமான “ஸ” என்பது வாய் வழியாக வெளியேற வேண்டும். இவ்விதம் “ஹம்ஸ” என்னும் உச்சரிப்பிலிருந்து அனைத்து ஸ்ருஷ்டிகளும் மீண்டும் உண்டாக்கப்படுகின்றன. எந்த ஒரு வித்யை அனைத்து அங்கங்களுடன் கூடியதாக உள்ளதோ அது அஜபேயம் எனப்படும். இந்த மந்த்ரமானது ப்ரபஞ்சத்தில் உள்ள 84 லக்ஷம் வகையான உயிரினங்களால் தானாகவே உச்சாடனம் செய்யப்பட்டபடி உள்ளது.

60. நிச்வாலேந ஸமம் வித்யா ஸமுதேத்யந்த: உஜ்ஜ்வலா
உதயாஸ்தமயாவஸ்யா: ச்வாஸ நிச்வாஸ துல்யகௌ

பொருள் - இந்த வித்யையானது உள்ளே வளர்ந்தபடி இருந்து, தானாகவே மூச்சு வழியாக மேலே எழும்புகிறது. இதன் வெளிப்படுதல் மற்றும் மறைதல் என்பது மூச்சை உள்ளிழுத்தல் மற்றும் வெளியே விடுதல் என்பது போன்று உள்ளது.

61. ஷஷ்டி: ச்வாஸ பவேத் ப்ராணா: ஷட் ப்ராணா நாடிகா மதா
நாட்ய: ஷஷ்டிஹோராத்ரமேவம் காலக்ரியாகதி:

பொருள் – ப்ராணனில் அறுபது சுவாசங்கள் உள்ளன. ஆறு ப்ராணன்கள் ஒரு நாடி ஆகும். அறுபது நாடிகள் ஒரு இரவு மற்றும் பகல் ஆகும். இதுவே காலத்தின் பகுப்பாக உள்ளது.

62. ஏவம் ஹம்ஸோதயாத்வித்தி ஸஹஸ்ரரண்யேக விம்சதிம்

சதாநி ஷட் ச தேவேச தாவந்த: ஸ்யுர்ஜபா: க்ருதா:

பொருள் - இவ்விதமாக இந்த “ஹம்ஸ” மந்திரத்தை வெளிப்படுத்துதல் என்பது எந்தவொரு மந்திரத்தையும் 21, 600 முறை உச்சாடனம் செய்த சக்தியை உண்டாக்கும்.

63. கிந்து ஸங்கல்பநம் குர்யாதரஹராதௌ மநீஷயா

ஏவம் ஸம்க்யாந் ஜபாநஸ்ய கரிஷ்யாமீதி புத்திமாந்

64. விச்யஸேத் பஞ்ச சாங்காநி தேஷாம் ரூபம் நிபோத மே

ஸூர்யஸோமௌ சதுர்த்யந்தௌ நம: ஸ்வாஹாஸமந்விதௌ

65. நிரஞ்ஜநௌ நிராபாஸௌ வெளஷங்ஹும்ஸ்படந்தகௌ

படந்தம் மூலமேவாஸ்திரம் இத்யங்காந்யஸ்ய பஞ்ச து

பொருள் – ஒவ்வொரு நாளின் தொடக்கத்திலும் உபாஸகன் இந்த மந்திரத்தை (ஓம் நமோ ஹம்ஸாய ஸ்வாஹா வெளஷத் ஹும் பட்) குறிப்பிட்ட எண்ணிகையில் ஜபம் செய்வதாக ஸங்கல்பித்துக் கொண்டு, அவ்விதம் ஜபிக்கவேண்டும். தொடர்ந்து அந்த மந்திரத்தின் ஐந்து அங்கங்களையும் வரிசையாகக் கைக்கொள்ளவேண்டும். இனி இந்த ஐந்து அங்கங்களின் ரூபம் குறித்து நான் கூறக் கேட்பாயாக. எந்தவிதமான தோஷங்களோ அல்லது மயக்கங்களோ அற்றதான சூர்யன் (ஹ) மற்றும் ஸோமன் (ஸ) ஆகிய இருவரும் “நம:” மற்றும் “ஸ்வாஹா” ஆகியவற்றுடன் நான்காம் வேற்றுமையில் இணைக்கப்பட்டு, தொடர்ந்து “வெளஷத் ஹும் பட்” என்றும், இறுதியாக மூல மந்திரத்தைத் தொடர்ந்து, “பட்” என்பது இணைக்கப்படுகிறது. இவையே இந்த மந்திரத்தின் ஐந்து அங்கங்கள் ஆகும்.

66. அயமேவ விபர்யஸ்த: பரமாத்மநு: ஸ்ம்ருத:

ஸம்ருத்வா சக்திம் ஸஸம்பாராம் ஸூர்யே போக்தரி ஸம்நயேத்

67. சிஷ்டம் ப்ரணவவச்சிந்த்யம் இதி ஸம்ஜ்ஞாமநோர்விதி:

பதமந்த்ராஸ் த்ரயோ அஸ்ய ஸ்யுர்விதானே பாஞ்சராத்ரிகே

68. விஷ்ணவே நம இத்யேவம் நமோ நாராயணாய ச

நமோ பகவதே பூர்வம் வாஸுதேவாய சேத்யபி

69. ஜிதந்தே புண்டரீகாஷ நமஸ்தே விச்வபாவந

நமஸ்தேஸ்து ஹ்ருஷீகேச மஹாபுருஷ பூர்வஜ

70. பதமந்தர்ச்சதுர்தோ அயம் ப்ரணவஸ்ய புரந்தர

ஓங்கார ஸஹிதானேதாந் மந்த்ராந் பூர்வவிதோ விது:

பொருள் – இந்த மந்த்ரமானது மாற்றிப் படிக்கப்படும்போது (ஸோஹம்), இது பரமாத்ம மந்த்ரம் எனப்படுகிறது. இதி சக்தியை (ஸ) அங்கங்களுடன் எண்ணியபடி, அனுபவிப்பவனாக உள்ள சூரியனுடன் (ஹ) இணைக்கவேண்டும். எஞ்சிய பகுதியை ப்ரணவம் போன்றே கொள்ளவேண்டும். இதுவே ஸம்ஜ்ஞாந மந்த்ரத்தை உண்டாக்கும் வழியாகும். பாஞ்சராத்தரத்தில் இது மூன்று பாத மந்த்ரங்களாக உள்ளன. அவையாவன – “விஷ்ணவே நமோ”, “நமோ நாராயணாய”, “வாஸுதேவாய” என்பதாகும்; இவற்றுக்கு முன்பாக “நமோ பகவதே” என்பது சேர்க்கப்படுகிறது. இந்த்ரனே! “ஜிதந்தே புண்டரீகாஷ நமஸ்தே விச்வபாவந நமஸ்தேஸ்து ஹ்ருஷீகேச மஹாபுருஷ பூர்வஜ” என்பது ப்ரணவத்தின் நான்காவது பாத மந்த்ரமாக உள்ளது. மந்த்ரங்களின் சூட்சமத்தை அறிபவர்கள், இவற்றுக்கு முன்பாக “ஓம்” என்பது சேர்க்கப்படுவதை அறிவார்கள்.

71. ஜ்ஞாநாதிகுண ஸம்யுக்தைரக்ஷரை: ப்ரணவாதிபி:

நமோஸ்தை: அங்க க்லுப்தி: ஸ்யாத் ததைவ உப அங்க கல்பநா

பொருள் – அங்க ந்யாஸங்கள் அனைத்தும், ப்ரணவத்துடன் தொடங்கப்பட்டு, குணங்களை வெளிப்படுத்தும் பதங்களுடன் சேர்த்து, இறுதியாக “நம:” என்பதுடன் முடிவதாக இருத்தல் வேண்டும். இதனைப் போன்றே உப அங்க ந்யாஸங்களையும் செய்யவேண்டும்.

72. ந்யூநாஷரஸ்ய மந்த்ரஸ்ய வர்ணேந சரமேண து

உப அங்க கல்பநா கார்யா தத் தத் குணபதைர்யுதா

73. ததைவ ஸ்பீத வர்ணஸ்ய சிஷ்டைஸ்து த்வாதசாதிகை:

ஸம்ஸ்தைச்சரமோபங்கம் கல்பயேத் தேஜஸா ஸஹ

பொருள் – உப அங்க ந்யாஸங்களைச் செய்யும்போது, உச்சரிக்கும் மந்த்ரங்களில் குறைவான பதங்கள் காணப்பட்டால் (அதாவது பன்னிரண்டிற்கும் கீழ்), இறுதியாக உள்ள பதத்தைத் தேவையான அளவிற்கு உச்சரித்து, அதனுடன் குணத்தைக் கூறும் பதங்களைச் சேர்க்கவேண்டும் (உதாரணமாக – “நமோ நாராயணாய” என்னும்போது “நாராயணாய” என்பதைக் கூடுதலாக உச்சரிக்கவேண்டும்). இதே போன்று அதிகமான சொற்கள் கொண்ட மந்த்ரங்களாக இருந்தால், பன்னிரண்டாவது பதத்திற்குப் பின்னர் வரும் சொற்களை ஒரே சொல்லாக இறுதி உப அங்க ந்யாஸத்தில் உச்சரித்தல்வேண்டும்.

74. கேவலஸ்தாரகச்சைவ சத்வாரச்ச ததாதிகா:

பஞ்சைதே வ்யாபகா மந்த்ரா: பாஞ்சராத்ரே ப்ரகீர்த்திதா:

பொருள் – ஒரு தாரக மந்த்ரம் மற்றும் அதற்கு முன்பாக உள்ள நான்கு மந்த்ரங்களும் பாஞ்சராத்ர ஆகமத்தில் உள்ள வ்யாபக மந்த்ரமாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

75. நாஸாத்யம் கிஞ்சிதஸ்தீஹ மந்த்ரரேபிர் மஹாத்மபி:

நிச்சரேணீ பஞ்சபர்வைஷ பரப்ரஹ்மாதிரோஹணே

பொருள் – இத்தகைய உயர்ந்த மந்த்ரங்கள் மூலமாக இந்த உலகில் கிட்டாதது என்று ஏதும் இல்லை. இவை ஐந்து தளங்கள் கொண்டதாக உள்ள ஏணி போன்று இருந்து ஒருவனை ப்ரஹ்மத்திடம் கொண்டு சேர்க்கின்றன.

76. ஏஷா திவ்யா மஹாஸத்தா பஞ்சமந்த்ரீ து மந்மயீ

அர்ச்சநாஜ்ஜபதோ த்யாநாதிமாம் ஸம்யக் ஸமச்ரித:

ஸ்வாம் ஸத்தாம் வைஷ்ணவீம் ப்ராப்ய பரம் ப்ரஹ்மாதி கச்சதி

பொருள் – திவ்யமாகவும், உயர்ந்ததும் ஆகிய இருப்பானது ஐந்து மந்த்ரங்களைக் கொண்டதாகவும், அவை என்னையே கூறுவதாகவும் உள்ளன. உபாஸகன் ஒருவன் இந்த மந்த்ரங்களை அர்ச்சித்தல், ஜபித்தல், த்யானித்தல் ஆகியவை மூலமாக அவற்றில் தேர்ச்சி பெறுகிறான்; இதன் மூலமாக விஷ்ணுவைச் சேர்ந்ததாக உள்ள எனது இருப்பைப் பெற்று, பரப்ரஹ்மத்தை அடைகிறான்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ தந்த்ரம் இருபத்து நான்காவது அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்